

9:e ÄRGÅNGEN, November 2003

Stormästaren har ordet (sid 2)

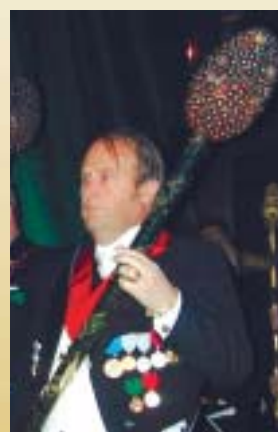

Talis Qualis (sid 6)

Hallmanbysten invigd (sid 7)

Bacchanaliskt Ljus i Luxemburg! (sid 8-9)

Kallelse till Barbaradagen (sid 4)

Om Bellmanmedaljen (sid 11)

Vad bär Br.

Bjørneheim på? (sid 12)

Ny skrift om Bellmanhuset...

I samband med renoveringen av Stamhuset uppdrogs åt Kulturgruppen att tillse att en ny moderniserad skrift om Bellmanhuset togs fram. Resultatet har blivit en vacker 18-sidig skrift med nyskriven text och många bilder i färg och svart-vitt, allt klätt i en elegant grafisk form. Kulturgruppen har stått som producent men det stora arbetet har utförts av Br OS Martin Stugart (text och redaktion), Br OF Lars Törvall (bilder) och Daniel Kritiz (grafisk form). Skriften är en utmärkt introduktion till Par Bricole och finns att köpa på kansliet eller i samband med visningarna av stamhuset.

Nytt Ordenssigill (sid 11)

Stamhusets vänner. Nu 1420 medlemmar och insamlat belopp: 720 000kr! Tack kära vänner!

STORMÄSTAREN HAR ORDET

Inom Par Bricole vinnlägger vi oss om att bevara traditioner, vilket dock inte hindrar att vi är snara till förändringar då sådana kan sägas vara av väsentligt värde och/eller kostnadsbesparande.

Det är således inte helt främmande för oss att vårda gamla traditioner och samtidigt införa moderna idéer i form av ny teknik då det gäller information och kommunikation. Nya EVOE är ett bevis på detta.

I begynnelsen hade vi ingen EVOE alls, utan all information gick ut till Bröderna i form av postbefordrade brev. Då Postverkets portotaxor steg i en oroväckande och kostnadsslukande takt fann vi för gott att som information ge ut en medlemstidning, EVOE, där vi kunde samla olika typer av information och meddelanden till ett samlat utskick och i en mer tilltalande form. Så långt var allt gott och väl. Kvar var dock utskicken av kallelser till de olika gradgivningarna och produktionen av dessa kallelser. Kunde man kanske göra något även åt detta?

Ja, man kunde utöka utgivningen av EVOE till fyra gånger i stället för två gånger om året, öka formatet på tidningen och därmed göra det möjligt att få in ännu mer information och även inrymma kallelser till kommande gradgivningar under en tremånaders period på en gång. Det skulle ge god framförhållning för Bröderna då det gällde att pricka in de olika gradgivningsdagarna i almanackorna.

Är det då inte risk för att man glömmer bort kommande grader?

Jo, en viss risk finns naturligtvis, men därför kommer vi att via Internet i god tid påminna om aktuell grad och tid för anmälan till denna. Att helt gå över och lägga allt på Internet vågar vi inte i dagens läge men det kommer säkert i en framtid. Med tiden kommer alla att ha tillgång till Internet, förmodligen redan nästa generation bricolister.

Då skulle kostnaderna för information och kallelseutskick gå ned från dagens drygt 100.000 kronor per år till nära 0!

Nu är det så att en tidning inte gör sig själv, det måste till många krafter. Dels behövs någon eller några som skriver, gör lay-out, väljer bilder och ser till att tidningen korrekturläses och blir tryckt och distribuerad. Men det fordras också mängder av uppgiftslämnare, tipsare, skribenter, fotografer och informatörer ute på "fältet". Där kan alla Bröder hjälpa till.

Ge redaktionskommittén stöd i form av uppgifter och idéer, lämna protokollsutdrag av allmänt intresse från alla olika grupperingar och kommittéer.

Något som för just Dig kan verka trivialt och intresselöst kan för många andra vara både roande och informativt – så... Hör av er!

Låt redaktionen sedan göra en bedömning av vad som är värt att ha med, det är det de inte har betalt för.

EVOE:s första nummer i den nya skepnaden håller Du just nu i handen. Den är resultatet av ett nytänkande och ett led i att spara utgifter, men mer än så, ett sätt

att hålla gemenskapen levande och informationen aktuell även till sådana Bröder som av olika anledningar inte kan komma varje gång då PB håller sina sammankomster.

Med det numera utökade samarbetet logerna emellan är EVOE även ett bra forum för information om vad som händer inom hela det samlade bricolieriet, och det är mycket.

Ett gemensamt drag kan sägas vara:

"Tradition och nytänkande", nya EVOE är bara ett exempel.

Sven Olof Forselius

KANSLIET BEHÖVER HJÄLP

Har Du möjlighet att ägna någon eller några dagar i veckan åt ideellt arbete för vårt sällskap i glada vänners lag. Kontakta då Kanslichefen Kjell Hallén på kansliet måndagar eller torsdagar tel 08 640 22 29 så berättar han mer för Dig om vad vi behöver hjälp med.

Vi behöver även någon som är duktig på PC

Hör av Dig till Kansliet!

Sven Olof Forselius

O.P.ex-gruppen

O.P.ex. vad står det för? Av matrikeln framgår att det handlar om Ordens Post-expeditör. Även om ämbetet formellt innehas av en Broder, Claes-Henrik Munck af Fulkila, är det fråga om en grupp troget arbetande Bröder som ser till att brev, kallelser, årsböcker

och inte minst EVOE kommer iväg till posten, prydligt kuverterade och frankerade. Som vi idag har att administrera cirka 15000 utskick per år förstår läsaren att det är fråga om en hel del arbete med adressering, frankering, istopp, sortering m.m. Med nya EVOE räknar vi med en minskad arbetsbörda för O.P.ex-gruppen

även om mycket jobb kommer att finnas kvar där dessa Bröders insatser tarvas. Att arbetet är mycket värdefullt för P.B. inses lätt och vi på redaktionen vill skicka med

ett varmt broderligt TACK till er grabbar! Du som vet med dig då och då kunna avsätta en eller annan timme för P.B. och O.P.ex-gruppen är välkommen att höra av dig till kansliet, eller till Claes-Henrik Munck af Fulkila. Gör det!

Bilderna uppifrån vänster; Claes-Henrik Munck af Fulkila, Bo Lundell, Knut Berlin, Folke Eiserman och Olle Isacson.

Stamhusets vänner samt deras vänner och anhöriga inbjudes härmed till stor specialvisning av Stamhuset.

Lördagen den 7 februari 2004 kl. 12.00 och kl. 14.00 öppnar PBs Cicerongrupp porten vid Urvädersgränd och låter Stamhusets vänner och bekanta bekanta sig närmare med husets, Carl Michael Bellmans och PBs historia. Till ackompanjemang av skönt sjungande Lekare.

Anmälan till kansliet (tel. 640 22 29) senast torsdagen den 15 januari. Antalet deltagare är begränsat och principen om först till kvarn gäller som vanligt. Fri entré.

Barbarabal – en kanonkväll!

På nästa sida hittar du inbjudan till årets mesta PB-kväll; BARBARABALEN. Det är alltså dags för Barbarabalen som i år firas tillsammans med våra Livskamrater, vilka genom sin närvaro skänker extra glans, glamour och gloire åt våra festligheter.

För PB-Bröderna börjar det klockan 15.00 med ett ordinarie Barbarakapitel, med allt vad det innebär av ritual och urgamla traditioner. Efter Ordenskapitlet ansluter PB-Bröderna till våra nära och kära och minglar i den vackra Spegelsalen där vi för dem ordnat med underhållning av olika slag. Efter förfriskningar i lättåtkomligt placerade barer gör vi gemensamt inträde under musik till de festligt uppdukade middagsbordet i Vinterträdgården.

Miss inte denna fest! Anmäl Er därför till Kansliet och gör det så fort Ni någonsin kan, för utrymmet är begränsat (på grund av avslutad ”ansiktslyftning” av Vinterträdgården till och med något mer begränsat än tidigare år) och vi måste tyvärr dra en gräns någonstans, så den gamla regeln om först till kvarn gäller verkligen denna gång.

Observera också att vi i år inte skall använda den s.k. Royalingången mot Stallgatan, utan går in via Grand Hôtels huvudentré vid Strömkajen.

Varmt och innerligt välkomna
Sven Olof Forselius
Stormästare

Mer information se nästa sida ->

Vårens program 2004

Lördag 17 Januari	Stora Konseljen, Stamhuset
Onsdag 11 februari	Prövning Grad X, Stamhuset (endast recipiender)
Lördag 14 februari	Grad X, Stamhuset och Sällskapet
Lördag 13 mars	Grad II, Bååtska Palatset, Blasieholmsgatan 6
Lördag 3 april	Grad IV, Bååtska Palatset Blasieholmsgatan 6
Torsdag 22 april	Stora Rådet, Stamhuset
Lördag 24 april	RSK, Stamhuset, Operaterassen
Söndag 9 maj	Grad I och VII, Årsmöte och Vårhögtidsdag

Varmt välkomna till en strålande **BARBARAHÖGTID MED BARBARABAL**

Lördagen den 6 december

i den vackra och stilfulla

VINTERTRÄDGÅRDEN å GRAND HÔTEL

Program

13.00	Inskrivning av kallade recipiender
13.30	Bröder som har fått utnämningssbrev recipierar i femte Graden
14.50	Platserna intagna i Vinterträdgården
15.00	Musiken spelar upp och Högtidskapitlet börjar (endast Bröderna)
17.00	Högtidskapitlet avslutas. Bröderna går över till Spegelsalen, där vi tar emot och välkomnar våra Livskamrater med mingel och underhållning inför Barbarabalen. De Livskamrater som så önskar är välkomna redan från 16.00. Br:r Marskalkar visar vägen.
18.15	Barbarabalen inleds med middag i Vinterträdgården
22.00 ca	Dansen inleds
00.30	Barbarabalen avslutas

BALMENY

Laxcarpaccio med sikromssås

★★★

Pepparstekta hjortmedaljonger med glaserade svartrötter och rotfruktstimbal

★★★

Päronpaj med torkade fikon och hasselnötsglass

★★★

Öl/mineralvatten

2001 Michel Larouche Merlot

1998 Château Fayeau Cadillac

Kaffe & Punsch

Priset är 885 kr per person. Måltids- och dryckesbiljetter säljs i entrén vid garderoberna före Högtidskapitlet samt i barerna i Spegelsalen mellan Högtidskapitlet och Måltidskalaset.

Anmälan till Måltidskalaset görs **senast torsdagen den 20 november** till Kansliet på telefon 08-640 22 29, på fax 08-644 86 61 eller via e-post sthlm@par-bricole.a.se. **Anmälan är bindande för min Bror.**

Klädsel: Högtidsdräkt med vit väst, gradband samt PBs medaljer och andra utmärkelser.

Bror uppmärksammas på att vi i år kommer att använda Grand Hôtels huvudentré mot Strömkajen och inte, som tidigare år, Royalingången mot Stallgatan.

Christer Alexandersson
Generalceremonimästare

P.B. ★★★★★

RIDDAREKAPITLET

gives i Sällskapets Stamhus, Urvädersgränd 3, Stockholm,
lördagen den 14 februari 2004, klockan 16.00

Officierande och *kallade recipiender* samlas klockan 15.30
Klädsel; Högtidsdräkt med svart väst

MIDDAG

Efter det högtidliga Riddarekapitlet intages klockan 18.00 på Sällskapet, Arsenalsgatan 7, en gemensam middag. Middagen betingar ett pris av 500 kronor och består av förrätt och varmrätt samt efterrätt och kaffe. Öl/mineralvatten ingår. Spritkuponer (4cl) och vindito (glas) kostar 50 kronor styck.

ANMÄLAN

Anmälan om deltagande i middagen sker senast den 29 januari till Kansliet på telefon 08-640 22 29, telefax 08-644 86 61 eller via e-post stockholm@par-bricole.a.se.

Anmälan är bindande för min Bror.

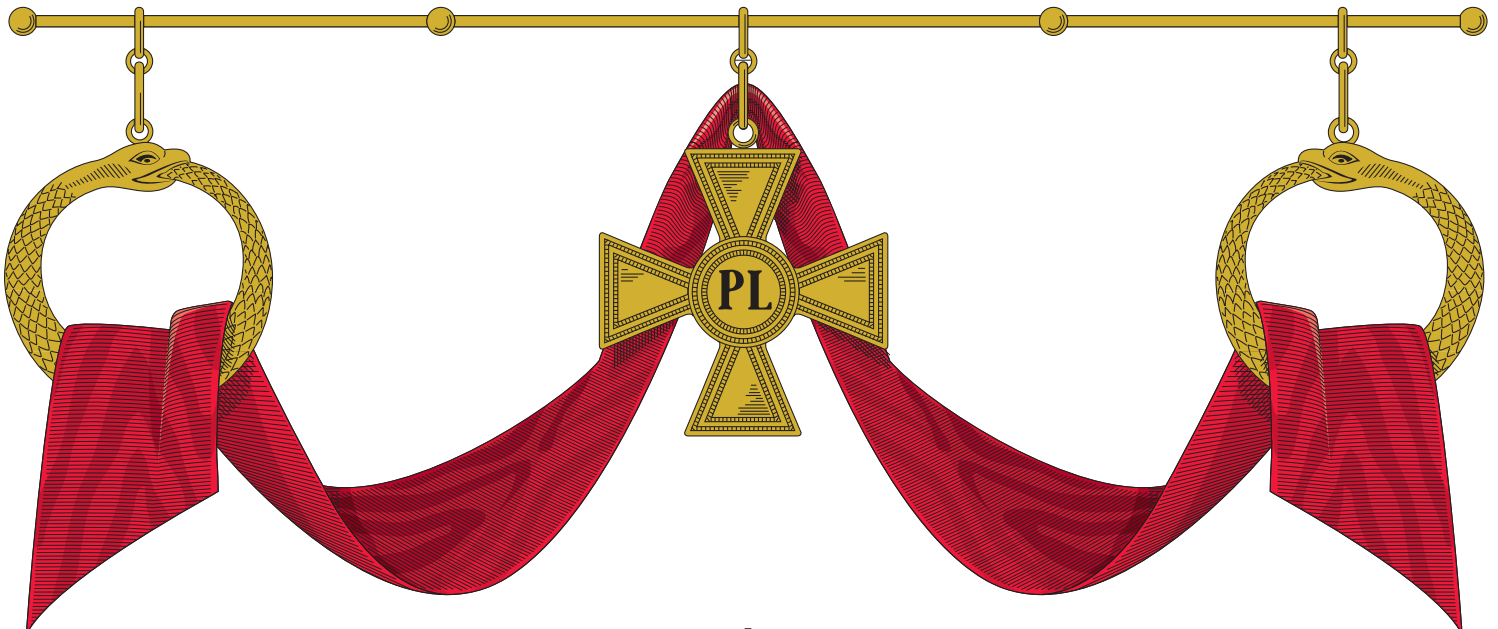
OBLIGATORISK PRÖVNING FÖR RECIPIENDERNA

Obligatorisk prövning till denna grad äger rum i Stamhuset onsdagen den 11 februari klockan 19.00. Klädsel vid prövningen: Vardagsdräkt och gradhalsband.

Varmt och Broderligen välkomna!

Sven Olof Forselius
Stormästare

Då Stamhuset har begränsat utrymme ber vi övriga Bröder anmäla sin avsikt att närvara vid kapitlet.

PAR BRICOLES MÄRKESMÄN

I tre avsnitt kommer här O.S. Martin Stugarts berättelse om Carl Wilhelm August Strandberg (1818-1877).

DEL I: EN BAKGRUNDSTECKNING

Carl Strandberg levde i Oscar I:s och Karl XV:s tid. Det var ytterst händelserika år i Sverige. Sveriges omstöpning från en fattig bondenation till en rik industristat gick snabbt och alla hängde inte med. Strandberg hörde till dem som fann de rätta orden för deras främlingskap i en förändrad värld. Hans poesi gav tröst till tusentals. Under signaturen Talis Qualis besjöng han våra krigarkungar och hjältedåd i det förgångna. Han blev Sveriges svar på Runeberg och intog samma politiska plattform. Trots detta var hans poetisk-politiska väg oklar. Med ena sidan av sitt väsen hyllade han kungamakten, med den andra kritiserade han den skarpt, åtminstone så länge Karl XIV Johan levde. Honom kunde Talis Qualis inte tåla, åtminstone inte hans ryssvänliga politik.

Till historien har Talis Qualis gått som författare till "Kungssången". Den var ställd till Oscar I vid hans trontillträde 1844. Musiken till "Kungssången" skrev Talis Qualis gamle ungdomsvän Otto Lindblad. Sången slog ner som en blixtnedslag och har aldrig förlorat sin popularitet.

I Par Bricole sjunger vi den vid nästan alla ordensmåltider. Inte så konstigt, Par Bricole är ändå ett rojalistiskt sällskap! Genom att sjunga Kungssången visar vi vår Höge Beskyddare vår tillgivenhet. Men hur många Bröder vet att Talis Qualis inte bara var medlem av vårt ordenssällskap utan att han genom sin kärlek till bricoleriet erhöll Svarta Korset?

Talis Qualis tillbringade sin barndom i Stigtomta, en ort i närheten av Nyköping, Södermanland. Hans far, farfar och farfarsfar var samtliga kyrkoherdar och hette Olof i förnamn. Så hette även Talis Qualis äldre bror, men han blev inte kyrkoherde. I stället var han en av Kungliga Operans främsta sångare.

Under studietiden i Tyskland träffade fadern sin blivande hustru, en flicka som hette Maria Kristina Berg. Hon var klockardotter från byn Lannenhanshagen strax utanför Stralsund och blev en älskad mor till kyrkoherdeparets elva barn, åtta söner och tre döttrar. Carl var den näst äldste sonen i syskonskaran, född den 17 januari 1818 i Stigtomta. Medan modern var ljus och gladlynt förefaller fadern ha varit sträng och inbunden. Prästkallet fordrade kanske det på den tiden och att ha elva barn att försörja på en pastorslön gjorde väl inte hans humör bättre. Barnen fick därför tidigt hjälpa till i hushållet, lära sig vara nöjda med det lilla överflöd som bjöds och finna sin glädje i gudstro, sparsamhet och arbete.

Fadern blev komminister 1831 i Hammar i Närke och hela familjen flyttade dit. I hjärtat förblev han säkert sörmlänning och det gällde i högsta grad också sonen Carl. I detta landskap hade deras förfäder bott och verkat som präster i mer än etthundra år. Sin kärlek till Sörmland fann Carl Strandberg uttryck för på många sätt. Vid ankomsten till Lunds universitet 1838 bildade brodern Olov och han till exempel Sörmlands nation, deras första insats i det lundensiska studentlivet. Men inte deras sista.

Efter att ha studerat vid Nyköpings högre lärdoms- och apologistkola fortsatte Talis Qualis studierna vid Strängnäs högre lärdomsskola. På den tiden, början av 1830-talet, hölls denna skola som en av landets främsta gymnasier. Där gick också Ruda Mellin, Herman Säterberg och Bernhard Elis Malmström, tre andra blivande skaldar. Med de två senare slöt Talis Qualis vänskapsband som skulle vara till livets slut. De skulle mötas igen i Svenska akademien, men dit var det ännu långt.

Bernhard Elis Malmström erinrade 1862 sin ungdomsvän om deras ungdomstid:

*Minns du den dag då du på Mälarns strand
för första gången räckte mig din hand?
Det var en höst som många följt i spåren
se'n dess vi själva stodo mitt i våren.*

Vistelsen vid Strängnäs läroverk blev inte långvarig för Carl Strandberg. Redan efter ett år måste den 13-åriga skolpojken avbryta sina studier på grund av en ögonsjukdom som först berövade honom synförmågan.

Trots ett flertal operationer blev han inte återställd utan förblev livet ut skelögd med nedsatt syn på ena ögat och nästan blind på det andra. Hans personliga erfarenhet ligger bakom två rader i hans dikt "Tack för god vakt!". I den tackar han Gud för att hans dåliga syn ut mot livet skärpt hans syn inåt, mot det eviga livet:

*Tack för att smärtan skärpt min syn
för livets utsikt bortom skyn!*

Carl Strandberg återvände till Hammar för att fortsätta studierna under ledning av fadern och modern. Samtidigt skrev han poesi och lyckades få en del publicerat, främst i Mariestads Weckoblad. Vid ett tillfälle fick fadern läsa en dikt som han var speciellt nöjd med. När sonen försiktigt frågade efter faderns åsikt svarade han med det franska uttrycket "Tel Quel", det vill säga "tja, så där, får väl duga". Carl Strandberg latiniserade det till "TALIS QUALIS". Och det blev hans författarpseudonym.

Han avreste den 11 februari 1837 till Uppsala för att skriva in sig vid universitetet och avlägga studentexamen. I Uppsala återsåg Strandberg sin vän från gymnasietiden i Strängnäs, Bernhard Elis Malmström. Dessutom blev han bekant med en annan poet som skulle utöva ett stort inflytande på honom. Han hette Johan Nybom, den som myntade uttrycket "Den eviga ungdomens stad" om Uppsala.

En framstående diktare och en ännu mer framstående drinkare, med dessa ord är Nybom tillräckligt presenterad. Det är nu fullt klarlagt att skalden Nybom var den som lekte Frödning i hågen när han diktade om "Skalden Wennerbom". Den andre skalden i Frödings namnlek var Gunnar Wennerberg. Denne blivande skald anlände till Uppsala universitet på hösten samma år, 1837. Om Carl Strandberg och han umgicks vet ingen, men det är inte troligt. I början av sin Uppsalatid höll sig Gunnar Wennerberg utanför studentkretsarna. Men med tiden skulle de återses i Svenska akademien. Samt givetvis i Sällskapet Par Bricole!

(Forts. i nästa nr).

Martin Stugart, OS

Hallmanbysten...

I samband med högtidlighållandet av 200-årsminnet av Carl Israel Hallmans död och invigningen av den vackra minnestavlan i Klara kyrka, i vars hägn Hallmans stoft vilar, beslöts att Kulturgruppen skulle efterhöra med Nationalmuseum om en kopia låte sig tillverkas från den mycket sköra gipsbyst av Hallman som museet äger.

Förste konservator Elisabet Tebelius Murén med den färdigställda Hallmanbysten i ateljén på Nationalmuseum.

Tanken var att även den tredje grundläggaren av Par Bricole skulle få sin hyllning under en arbetsgrad, precis som Carl Michael Bellman och Olof Kexél vilka sedan länge hyllas i samband med fjärde respektive andra graderna. Genom bland andra Br Lennart Berg etablerades en kontakt med Nationalmuseum och 1:e konservator Elisabet Tebelius Murén. Hon har sedan renoverat och lagat en del mindre skador innan en form tillverkades i vilken vårt exemplar av bysten blev gjutet.

Den Bricolistiska treväpplingen är i och med D.S.M.:s Gunnar Tysk invigning av bysten komplett och just som det skall vara hyllar vi nu minnet av samtliga våra tre grundläggare, det är de värda!

Anm. Minnestavlan tillkom genom en stor arbetsinsats av framlidne Br. Arne Skarby och är placerad i södra tvärskeppet i kyrkan. Tavlan invigdes i april 2000 i samband med fjärde graden. Hallmanbysten invigdes i samband med tredje graden den 27 september i år.

ARNE SKARBY, 1916-2003

Par Bricoles förre Storkanslär, juris kandidaten Broder Arne Skarby avled i somras 87 år gammal. För yngre Bröder var han kanske lite obekant men för de allra flesta känd som en stor Bricolist. Det arbete han lade ned som Storkanslär kan inte nog uppskattas. Fullständigt förtecknande av våra värdefulla inventarier, genomgång av Stamhuset för framtida reparationer och investeringar, ekonomisk styrning och kontroll, ordförandeskapet för DBM, inget var främmande för honom att ta sig an och det med stort kunnande och kompetens. Initiativet till Den Bacchanaliska Akademiens "verkställande utskott" – Kulturgruppen – kom även från honom. Men hur fordrande arbetet än kunde vara fanns alltid hans varma leende och stora Bricolistiska hjärta med. Vår OS Broder Martin Stugarts elegi som framfördes till Broder Ove Engströms musik i samband med sjätte graden, återges här.

Nu Karon kastat om sitt roder
och fört Dig in i dödens hamn.
Då vill jag tacka Dig, min Broder,
i tusen PB-Bröders namn.

Ett tack för det som Du hann göra
när krafterna än stod Dig bi,
då Kanslersstaven Du sågs föra
i allas vårt bricoleri.

Du slet och jobbade och tänkte,
och mycket, Broder, hann Du med.
Din stjärna steg och vackert blänkte.
Vi följde den i långa led.

Så småningom Du steg ur ringen
som vördad Älderman och Far.
I Par Bricole finns ännu ingen
som ej Ditt verk i minne har.

Men det var ej Ditt jobb allenast
som adlar namnet på Din grav.
Det var Ditt hjärta, ädlast, renast,
som aldrig ställde stora krav.

Du endast genom Ditt exempel
och föredöme drog oss med
att offra glatt i Bacchi tempel
på bricolisters gamla sed.

Du vid pianot ofta drömde,
där var Du lyckligast, tror jag.
Bekymren då Du genast glömde.
Det står nu orört denna dag.

Ja, det står tyst och sörjer stilla
en musikanter som har gått bort
från livets larm och yra villa
som också vi gör inom kort.

Men först: en skål för Dig, bror Arne,
Du avhållne och käre vän,
i allt den flinke och förfarne.
Ditt namn ska leva länge än!

D.B.K.:s körresa till Luxemburg 2003

Om aftonen den 19 september samlades i ett stilla sensommarregn ett glatt och förväntansfullt gäng – 63 Bröder och Kärälskeliga – utanför Royal Viking Hotel i den kungliga huvudstaden för göra ännu en resa tillsammans i sångens tecken, denna gång till Luxemburg. Buss till Skavsta – Nyköping, där RyanAir väntade på oss för att flyga oss till Frankfurt Hahn. Från Frankfurt i buss till det lilla vackra landet mellan Tyskland, Belgien och Frankrike, som Gud definitivt inte glömde bort i skapelseprocessen. Ca 02.00 steg vi ur bussen utanför Hotel Schintgen på rue Notre Dame i Luxemburg Ville där en yrvaken nattportier gjorde sitt bästa för att vi alla skulle komma in på våra rum innan solen gick upp. Någon gång mellan 03.00 och 05.00 sussade vi alla sött i våra sängar. Första resdagen var till ända med god marginal.

I väntan på avfärd från Skavsta flygplats gratulerar DBKs ordförande Lars Ehlesjö Gunnel Kyhle på hennes 70-årsdag.

När de flesta av oss slog upp våra ljusblå på lördagsmorgonen stod solen redan högt på den klarblå himmeln. Frukosten intogs på rummet och sedan var det snabbt ut i det härliga sensommarvädret för en första promenad i de centrala gamla kvarteren i stadens kärna. Temperaturen hade redan närmast sig + 25 C. Här och var i gränderna och på barerna och uterestaurangerna hördes det svenska tungomålet talas och inte sällan var det en eller flera Bröder, ibland ledsagade av någon Kärälskelig, som lät sig stärkas med ett glas och en matbit, alltmedan benen och fötterna fick vila sig i form.

Besök och vinprovning på vingården Duhr Frères i Ahn vid Moselfloden.

På eftermiddagen var det samling för gemensam guidad rundtur först med buss, därefter till fots. Luxemburg Ville har mycket att berätta för besökaren och är så vackert och charmigt. Stadsrundturen avslutades på Place d'Armes. Några Bröder och Kärälskeliga hade redan avvikit för andra lockelser, såsom shopping eller ett glas öl eller vin i den sköna sommar-temperaturen. Många av oss andra strosade

Henrik Mickos konferencierar på tyska.

runt på gatorna eller gick hem till hotellet för att vila ryggen en stund innan det var dags att intaga middag på någon av stadens många trevliga restauranger.

Olaglig (?) affischering inför den profana konserten på torget i Luxemburg City.

På söndagens program stod sakral PB-konsert i Vianden, en vacker liten stad en timmes bussfärd norr om Luxemburg Ville. Klockan 17.00 var vi alla icke sjungande resenärer, liksom andra sång- och musikintresserade Luxemburgbor bänkade i Vianden Kirsche för att avnjuta en underbar konsert under ledning av 1:e koralintendenten och med 2:e koralintendenten vid orgeln. Bach, Schubert och Beethoven stod på repertoaren liksom bl a Homilius, Söderman och Svendlund. Den avslutande Herrens lovsång fick taket att nästan lyfta i den vackra kyrkan

Profan utomhuskonsert i Luxemburgs City.

Efter konserten väntade en härlig gemensam middag på Restaurang Oranienburg i Vianden. Vi satte oss kring vackert dukade bord och serverades omgående ett glas Luxemburg-champagne som Herr o Fru 1:e koralintendenten hade vänligheten att bjuda oss alla på. **STORT TACK !!** Därefter intogs välsmakande varmrätt och dessert med tillhörande drycker som körkassan hade vänligheten att bjuda oss alla på - **STORT TACK IGEN !!**. Och vad vore inte en körmiddag i PB om inte kören tar sig ton??? Vid ett flertal tillfällen stämde alla välsjungande Bröder upp i lovsång till vinet, glädjen och gemenskapen. Det lät precis lika vackert och pampigt som vanligt. Gemensam bussresa hem till Luxemburg Ville och därefter enskilda aktiviteter avslutade dagen.

Mottagning på Svenska ambassaden, ambassadör Agneta Söderman.

Måndagen randades med strålade sol och härlig temperatur. Många var tidigt uppe för att ge sig i kast med mer turistande eller shopping. Skyltfönstren lockade med fina varor och allt ser ju så billigt ut när det bara kostar några euro. Och även efter att ha multiplicerat med ca 9 för att få priset i våra kära svenska kronor var det ett och annat som var köpvärt.

Vid 15.00-tiden påbörjades repetitionerna inför dagens profana utomhuskonsert på Place d'Armes. Klockan 17.00 stod så alla körmedlemmarna iförda smoking med kardinalröd fluga och gördel på den stora utomhusscenen och när

Många åhörare samlades vid körens profana utomhuskonsert i Luxemburg City.

1:e koralintendenten anslog första körstycket kom ett flertal japaner fram med kamera i hösta hugg och förevigade den väljunga Par Bricole Männerchor aus Stockholm, einer der ältesten Männerchöre Schwedens.

Efter avslutad konsert och välförtjänt blomsterhyllning avtågade hela sällskapet i riktning mot den svenska ambassadörens, Agneta Söderman, bostad där vi bjöds på

Under den gemensamma middagen i Vianden sjöngs vinets lov åtskilliga gånger.

Luxemburg-champagne och därtill välsmakande smittar. De sjungande Bröderna visade allas vår tacksamhet genom att ur sin rika repertoar framföra några väljudande sånger, som uppskattades mycket av värdfolket.

En mulen och litet gråkall tisdagmorgon välkomnade oss när vi väl vaknat. På dagens program stod ett besök på

vingården Duhr Frères i Ahn vid Moselfloden. Monsieur Duhr lät oss smaka av hela sortimentet. Vilka safter!!!

Under vinprovningen tog sig också våra sjungande Bröder ton och hyllade vinets konung högst hörbarligen.

Upprymda och förväntansfulla antrade vi så bussen igen för att åka till Trier på den tyska sidan av gränsen för att

Gunnel och Hans Kyhle tackade för uppvaktningen på Gunnels 70-årsdag genom att före en gemensam middag bjuda på ett glas inhemskt mousserande vin.

dels släppa av åtta resenärer som på egen hand skulle ta sig hem i förtid, dels titta litet på den gamla fina staden. Trier grundades under kejsar Augustus tid några år före Kristi födelse och var på 300-talet huvudstad i Romerska rikets västeuropeiska del.

Onsdagen präglades av uppbrott. Även denna dag drog kalla vindar genom Luxemburg Ville men i lä var höstda-

Besök och vinprovning på vingården Duhr Frères i Ahn vid Moselfloden. I mittens ses Gunnar Wannborg, som arrangerat hela resan.

gen riktigt skön. Bröder och Kärälskeliga spred sig i mindre grupper för att fylla på diverse förråd av ljuvligt fluidum och för att finna presenter att ta hem till barn och till Kärälskeliga som inte deltog i resan, innan hemfärden påbörjades.

Det var en samling mycket nöjda och något trötta resenärer, som sent på kvällen med omfamningar och handskakningar tog avsked av varandra i Stockholm. Den egna sängen väntade och några av oss började redan drömma om nästa körresa.

(Alla deltagare i denna fantastiska Luxemburgresa framför ett stort och varmt tack till Br Gunnar Wannborg och hans fru Ruth för deras stora arbete som resulterat i denna i alla avseenden lyckade resa med Par Bricoles Sångkör. TACK !!!)

Gunnar Wannborg hade arrangerat hela resan på ett utomordentligt sätt.

Urban Rönnerdahl
Foto: Per Furusjö

Redaktörens ruta

Så kommer här ett nytt nummer av Din egen tidning. Håll till godo! Jag hoppas att Du, min Bror, kommer att ta den till Dig. Det nya formatet och den ökade utgivningsfrekvensen gör det möjligt för oss i redaktionen att göra EVOE bättre - mer innehållsrik, mer informativ och mer aktuell. Men, för det finns ett men, allt bygger på att Du sparar Dina exemplar åtminstone så länge det är aktuellt vad beträffar kallelserna till våra sammanträdesdagar. I fortsättningen kommer alla kallelser (utom de till Bellmandagen och Grad III) att infogas i EVOE och delges Dig endast på det sättet. Att samla på tidningen i en snygg A4-pärm kan inte vara fel. Vi hoppas att en betydande del av innehållet kan vara bra att ha även för framtiden. Inte minst vad gäller Par Bricoles historia.

När detta skrivs har ”höstterminen” i PB redan nått halvtid. Som några tidiga tecken på en annalkande jul har dessutom sommartiden övergått i vintertid, löven stått som spön i backen, förslagen till årets Barbaratal börjat strömma in och om några få veckor är det dags att riskera livhanken för att återigen hänga upp adventsstjärnan. Men minns att det lysande Sällskapet Par Bricole ger Dig ett flertal (mindre farliga?) ljuspunkter i vintermörkret. Snart stundar en som aldrig tillförne glimrande Barbarabal!

Ovanligt spännande blir PB-året 2004. Jag tänker då främst på den försöksverksamhet vi då genomför och som innebär att de fyra arbetsgraderna ges i frimurarnas fina hus på Blasieholmen – det Bååtska palatset. Denna typ av samarbete är inte någon nyhet, flera av våra Dotterloger har ett väl fungerande sådant sedan många år. Förutom glädjen att kunna ge arbetsgraderna i så värddiga lokaler ger det oss möjlighet till måltidskostnader som inte bör avskräcka någon. Betjäningen får vi i betydande utsträckning sköta själva, men allt har sitt pris och jag är övertygad om att detta nya moment inte kommer att förminska samhörighet och trivsel - snarare tvärtom. Vi ses i Bååtska palatset den 13 mars.

Hör gärna av Dig med eventuella synpunkter på nya EVOEs innehåll och utformning. Redaktionen brinner för ett levande samarbete med den kära läsekretsen och lovar att vara lyhörd. I rimlig utsträckning naturligtvis. Och vad som är rimligt har i första hand Anders, Martin, Daniel och undertecknad vissa synpunkter på.

Med varma bricolistiska hälsningar !

Din Redaktör
guty31@hotmail.com

Manusstopp för nr:ris 1 och 2 2004 är 15 januari resp. 11 mars

I stället för blå brevet - det blå brevet !

Så var det åter dags att författa det ”Blå brev” som med sann bricolistisk logik kallades ”Grå sidan” i den tidigare versionen av EVOE.

Ursprungligen - innan vi hade EVOE - skrevs nämligen detta meddelande på brevpapper och med blå text, därav namnet. Sedan blev det grå/svart text i gamla EVOE men nu, då vi har en helt ny EVOE med massor av färg, varför då inte gå tillbaka till ursprunget och skriva brevet med blå text igen.

Helt oavsett färg på meddelandet rör det sig om att det nu börjar bli dags att betala årsavgiften för år 2004.

Årsavgiften är, efter förslag av De Styrande till Stora Rådet och efter beslut vid Årsmötet fastställt till 800:- för år 2004.

Hur man uppfattar beloppets storlek varierar självfallet från individ till individ men allmäntilligt är att då det gäller kostnader måste man alltid ställa sig frågan om utgiften är värd pengarna eller ej.

I Par Bricole har vi tillgång till en osedvanligt stor kader av talanger. Vi har Sveriges äldsta manskör med internationella framträdanden på programmet, vi har förmånen att kunna räkna medlemmar ur Hovkapellet och Stockholmsfilharmonikerna i den Bacchanaliska Musiken, vi har en teater med mängder av sceniska toppartister, kör och showorkester, vi har ett brassband med härliga hornblåsare i gruppen Mowitz, vi har handplockade talangfulla Ämbetsmän vid alla gradgivningar. Om vi skulle betala alla våra talanger enligt deras ordinarie taxa i förvärvslivet skulle det kosta mängder av miljoner årligen. Nu ställer dessa upp gratis, dels för sitt eget nöjes skull, men också för att glädja Bröderna i PB.

Vi har dessutom en klenod i form av vårt gamla Stamhus på Urvädersgränd, framgångsrika och gästvänliga Dotterloger runt om i landet och mycket, mycket mer.

Tänk också på vilken prestige det är att tillhöra ett Ordenssällskap med 225-åriga anor och vara delaktig i förvaltandet av ett kulturarv från salig Bellmans dagar och ett svunnet men ack så spännande 1700-tal.

Med vad som ovan sagts kanske beloppet på årsavgiften inte skall ses som avskräckande utan väl värd utgiften.

Trots att våra talanger ställer upp gratis är det dock mycket annat som måste betalas kostnader som skall täckas av allas våra årsavgifter.

MIN BROR - JAG BER DIG DÄRFÖR ATT HJÄLPA TILL SÅ ATT VI TILLSAMMANS SKALL KUNNA BIBEHÅLLA PAR BRICOLES UNIKA LYSKRAFT GENOM ATT BETALA ÅRSAVGIFTEN SÅ SNART SOM MÖJLIGT.

Bifogat får Du en inbetalningsavi. På den avin är det mesta ifyllt redan men själva inbetalningen ber vi Dig göra ”alldeles själv” och, som sagt, gärna så snart som möjligt och inte senare än 15 februari 2004.

Jag ber slutligen att få tacka er alla för ett, som jag tycker fint och framgångsrikt år 2003 och understryka att vi inom PB ”under några ögonblicks förgätande av livets besvärligheter”, får glömma omvärlden och i stället ägna oss åt -

Broderlig Vänskap, Aktning och Förtroende. Jag tror att alla människor skulle behöva det.

Sven Olof Forselius

Bellmanmedaljen

Den 18 oktober 1859 - beslöt PB att "...med den af Broder Fürstenhoff tidigare (kamreraren Johan August F hade i början av 1840-talet skänkt stamparna då PB inför 100-årsminnet av Bellmans födelse hade planer på en minnespenning, något som av ekonomiska skäl dock sköts framåt i tiden) till Sällskapet donerade stamp föreställandes Bellmans bild slå en wacker medalj af 10 dukaters värde till belöning för antaget Barbaratalet..." Denna medalj kunde sedan inlösas mot kontanter hos Skattmästaren, varvid medaljören erhölet ett exemplar av medaljen i förgylld brons. Fredrik af Wannqvist var den förste som mottog denna förnämliga medalj vilket skedde på Vårhögtidsdagen den 15 maj 1860, dock inte i egenskap av författare till Barbaratalet utan bl.a. för "...nyupptecknandet af Drabanternes Hämnd..." i tredje graden och för "...wärderika arbeten..." med ordnandet av Sällskapets äldre handlingar.

Fram till 1917 utdelades medaljen - utöver vad ovan skrivits om Barbaratalet - till högt förtjänta Bröder för allehanda nyttiga och värdefulla insatser till PBs fromma. Jag nämner 1917 för att det var då man började notera innehavet av medaljen i våra matriklar samt försåg den med ett gyllengult band (minnande om PBs första tid och den guldålder den representerade, ett tema som återkom då PBs högsta

utmärkelse fick sitt gyllengula band). Vidare var det i denna veva medaljen kom att få ställning som "belöning för yppersta talang och lyskraft" vilket den än idag representerar. Medaljens avers (fig 1) visar Bellmans profil, efter Sergells medaljong.

Fig 1 ovan, fig 2 nedan

I avskärningen finns signaturen "CM". Medurs runt denna bild återfinns orden "CARL MICHAEL BELLMAN FÖDD 1741 DÖD 1795". Reversen (fig 2) visar druvans och det glada bordslagens gudomligheter, Bacchus och Comus, stående på ett fundament. De kringgärdas av en medurs ställd devis; "HVI SKILDA OFFER HONOM

ÄGNA: HANS SÅNGER ALDRIG SKILT OSS ÅT". Under fundamentet finns gravörens namn "C. MELLGREN". Den uppmärksamme Brodern kanske här reagerar mot årtalen. Bellman föddes väl 1740? Eller...?

Förklaringen är helt enkelt den att när dessa stampar graverades av Carl Mellgren i början av 1840-talet var det just år 1741 som den dåvarande forskningen kring Bellmans liv menade var korrekt år för skaldens födelse. Handlingar (vilka senare visat sig innehålla fel) som det s.k. "Notifikationskort" (se sid 30 i PBs jubileumsbok med anledning av vårt 200-årsjubileum, finns ännu ett tag att köpa genom Kansliet!) som delades ut vid Bellmans död pekade på 1741, något som alltså senare forskning kunnat vederlägga.

Åter till medaljen! Om Johan Tobias Sergel vet vi redan mycket så jag koncentrerar mig mer på den andra konstnären för denna medalj, han som också skapade den mycket vackra reversen; Carl Magnus Mellgren. Han föddes i Marstrand 1806 och ändade sin levnadsbana i Helsingfors 80 år senare. Han var elev hos den i Ljungby födde förnämlige gravören och Kongl. Myntmästaren Ludvig Lundgren (1789-1853) och kom till Stockholm 18 år gammal. Här lärde han sig gravöryrket från grunden och arbetade tillsammans med Ludvig Lundgrens två barn, Per-Henrik och Lea. (Lea gifte sig Ahlborn och kom att bli en av Sverige, ja faktiskt Europas mest namnkunniga gravörer någonsin. Hon kom dessutom att - detta som kvinna på 1850-talet, nota bene - erhålla en chefbefattning på ett kungligt ämbetsverk, bara det en sensation på sin tid. Mer om henne kommer jag att berätta i samband med den Westerstrandska medaljen som är av hennes säkra hand.) Tidigt uppmärksammades han av det vi idag kallar Nationalmuseum som inköpte medaljer föreställande bland andra Esais Tegnér, Johan Olof Wallin och - se där! - "vår" Bellman! Nationalmuseum betygsatte hans graverande som varandes "af hög klass, bärandes god teknisk färdighet och smak". Han flyttade till det då under rysk överhöghet liggande Helsingfors i början av 1850-talet för att bli lärare vid dess "Ritar- och Bild-academie". Efter beslut av De Styrande i vårt glada PB är numera Bellmanmedaljen en officiell slik och har därför kompletteras i så måtto att mottagaren av den även erhåller en miniatyr (fig 3) som sedvanan för officiella hederstecken bjuder. På miniatyren är dock Bellmans födelseår justerat till det rätta, något som av pietetsskäl mot de gamla originalstamparna inte åtgärdats på den större medaljen.

Fig 3.

Anders Thureson

Nytt Ordenssigill...

I samband med inbrott i Stamhuset på 1980-talet stals en del av våra värdefulla föremål, bl.a. det större ordenssigillet. Vi levde i tron att det tillgripna sigillet skulle "hitta ut" på marknaden men efter tio års väntan fick Kulturgruppen De Styrandes uppdrag att tillverka ett nytt. Någon bild av själva sigillstampen har vi inte, varför andra liknande sigillstamper från 1800-talets början hos bland annat domstolsväsendet har fått tjäna som förlagor. Själva gravyr- och ädelsmidesarbetet har utförts genom Br Dan Tillbergs försorg under det att finsnickeriarbetena med schatull och handtag för sigillet utförts av finsnickeraren Jan Blåberg vid Brunkebergs Möbelkonservering. Den över 2 hekto tunga sigillstampen är av gediget silver och anknyter i formen väl till äldre sigill. Schatullet där sigillet förvaras är tillverkat av ett massivt stycke cuba-mahogny som är närmare 200 år gammalt.

Handtaget är gjort av björk, svärstat och försett med en benknopp högst upp - även detta ett för början av 1800-talet tidstypiskt formspråk.

Antikrundan - Druvstavar

Dess botaniska namn är - "Vitis vinifera". Den odlades i Egypten för ca 6000 år sedan, i Palestina och av hettiterna i Turkiet för 4000 år sedan och t.o.m ända upp i Skandinavien, så långt som upp till Grönland under de varma klimatperioderna.

Det hela rör sig om en "klättrande buske" som fäller bladen på vintern. Bladen är vanligen femflikiga, frukten kommer i klasor efter två år.

"Och Noah var en åkerman och var den förste att plantera en vingård."

Nyfikenheten sätter inga gränser. Taget direkt ur Gamla testamentet, 1 Mosebok 9:20 klappade hjärtan redan då för de gamla vingudarna.

Men, vad har det med processioner och andra "alldagliga ting" att göra?

Jo, minsann, Vinets och vinodlingens beskyddare i Grekland var ursprungligen "Liber", senare Dionysos. Enligt traditionen var det han som tog vinstocken från Asien och planterade den i hemlandet.

"Vad betydde då druvan för Romarna"?

Dionysoskulten nådde fram till Rom redan på 200-talet f Kr. Man firade veckolånga backanaler i gudens namn, här kallad Bacchus. Det mesta av den tidsödande grekiska mystiken övergav man dock och nöjde sig med att "supa".

Vad man också kan läsa sig till var att ingen Jupiterpräst fick passera under en vinranka eftersom rankans ande kunde

skada prästens. På tal om religion förresten. Den *Judiska traditionen* har sett vinrankan som en symbol för det utvalda folket, medan rankan hos Islam förtäljer en annan historia. Ärkeängeln Gabriel gav av medömkan Adam och hans hustru en vinranka sedan han fullföljt uppgiften att föra dem ur paradiset. I den *Kristna* helgonlegenden fick Urban vindruvan som attribut. Rankan används som bild för

kardinalsdygderna; måttfullhet och självbehärskning. En fyrdubbel vinstock används ofta för att symbolisera de fyra evangelierna.

Som den uppmärksamme brodern redan har konstaterat återfinns de sk. Druvstavarna i Barbara Processionens tredje avdelning, den med alla attributen. Vägledande eller omhuldande, vilket man vill, överlåter vi symboliken till den enskildes tolkning.

Peter Ljungman

Gör mer PR för PB

Den första söndagen varje månad klockan 13.00 (med undantag för den andra söndagen i november) slår våra ciceronbröder upp Stamhusporten för allmänheten och berättar vitt, brett och sakkunnigt om Carl Michael Bellman, 1700-talets Stockholm och Par Bricole. Det talade ordet kompletteras alltid av det sjungna, ofta framfört av en lekare, ibland av några medlemmar ur DBK, vilket ger den rätta musikaliska inramningen och därmed höjer underhållningsvärdet. Avgiften är blygsamma 60 kronor per person. Utöver söndagsvisningarna tar Cicerongruppen även emot besöksgrupper på vardagar/-kvällar.

Dessa visningar bokas i förväg* och blir därför något dyrare, men är mycket uppskattade bland företag och föreningar. Det finns således gott om arbetsvilliga ciceroner och lekare, samtidigt som PB är alltid berett att välkomna en generöst betalande allmänhet över sin tröskel. Men att göra reklam för visningarna är för dyrt för att verksamheten ska bli lönsam.

Det är här, som du min Broder, kan göra en insats för vårt muntra sällskap: Börja göra reklam för visningarna på Urvädersgränd 3! Sprid budskapet om våra söndagsvisningar i din bekantskapskrets! Föreslå kollegorna på din arbetsplats ett besök i samband med jullunchen, kick-offen eller Stockholmsbesöket! Boka en specialvisning för din klubb eller din hustrus förening! Berätta för alla om Cicerongruppens nya hemsida på internet www.bellmanhuset.se!

Per Kullander
Cicerongruppens sekr.

* Br. Gunnar Hylén finns telefon 668 2558 eller 070-678 1237 och Br. Sten Kansbod på 755 79 43.

P.B.-KONTAKTEN

Önskar du kontakt med någon PB-bröder för att samtala, ta en kopp kaffe eller få hjälp med något praktiskt ärende eller för att ta dig till eller från en PB-aktivitet? Ring då gärna Br GUNNAR REHNBERG på telefon 08-751 89 89 eller till PB-kontaktens telefonsvarare med nummer 08-643 25 30.

DBL möter C.M.B

De Bacchanaliska Lekarne - Brr Fridman/Kronlund, Jonshult m fl,
Grünwaldvillan, Saltsjöbaden

Observera ändrad tid: Torsdagen den 12 februari 2004 kl 19.30

Biljetter 100:- Säljs vid entrén fr kl 18.45